

1 Inleiding

Geachte aanwezigen,
beste collega's,
lieve familie en vrienden,

Toen ik ruim 43 jaar geleden – het was voorjaar 1972 – mijn eerste betaalde baan aan deze universiteit had – ik was student-assistent bij klinische psychologie – had ik niet kunnen bedenken dat ik zoveel jaren later hier opnieuw werkzaam zou zijn, laat staan dat de afgelopen 12 jaren hier in Groningen de allermooiste zouden zijn van mijn werkende leven. Want dat waren het.

Ik heb enige omzwervingen gemaakt. Na het kandidaatsexamen psychologie in Groningen eerst naar de Utrechtse Universiteit waar ik mijn doctoraal (zoals dat toen nog heette) ontwikkelingspsychologie behaalde en waar ik werkte als onderwijsassistent. Toen een jaar als onderzoeker naar de Vrije Universiteit in Amsterdam, waar ik kennis maakte met de Orthopedagogiek (toentertijd Speciale Pedagogiek geheten, nu Ontwikkelingspedagogiek). Aansluitend was ik een lange periode werkzaam aan de Leidse Universiteit, waar in 1994 vanuit Leuven collega Wied Ruijssenaars werd binnengeloodst. Om vervolgens begin 2004 getweeën naar Groningen te vertrekken, tezamen met de eveneens in Leiden werkzame collega Alexander Minnaert, als 'Dritte im Bunde'.

Onze opdracht was eenheid te brengen in een – laten we zeggen – nogal heterogene afdeling, alsmede het onderzoek een zodanige impuls te geven dat de Groningse Orthopedagogiek weer een geducht toontje mee zou gaan zingen in het koor van de Nederlandse academische Orthopedagogiek. Naar mijn mening is dat goed gelukt. Er is inderdaad een andere wind gaan waaien op de Grote

Rozenstraat 38, in de periferie van het Noorderplantsoen – *by the way* (voor wie het niet kent): het mooiste stadspark van Nederland!